

Članak je primljen: 20. februara 2013.

Revidirana verzija: 7. marta 2013.

Prihvaćena verzija: 12. marta 2013.

UDC: 111.852:172 ; 7.01:141.7

dr Brajan Masumi (Brian Massumi)

Department of Communication Sciences, University of Montréal

massumi@umontreal.ca

Activist Philosophy and the Occurrent Arts¹

Abstract: This text deals with a number of interrelated concepts – from something doing to the bare fact of activity, from bare activity to event and change, from change to potential and the production of the new, from production of the new to process as becoming. But process of becoming is also self-creation, and as such is double. It consists of relational and qualitative dimensions, which are also in their turn political and aesthetic, that is aesthetico-political and speculative-pragmatic. Practices we call politics and practices we call art are all integrally aesthetico-political, and every aesthetico-political activity is integrally speculative-pragmatic, and as such can be approached through the concept of techniques of existence. They are inventive of subjective forms in the activist sense – dynamic unities of events unfolding – so they qualify whatever domain in which their creativity is operative as an occurrent art.

Keywords: event, relationality, activist philosophy, techniques of existence, occurrent arts;

Aktivistička filozofija i događajne umetnosti

Apstrakt: Ovaj tekst se bavi određenim brojem međusobno povezanih pojmova – *od nešto se dešava* do gole činjenice aktivnosti, od gole aktivnosti do događaja i promene, od promene do potencijala i proizvodnje novog, od proizvodnje novog do procesa kao postajanja. Ali proces postajanja je i samostvaranje i, kao takav, on je dvostruk. On se sastoji od relacionih i kvalitativnih dimenzija, koje su pak političke i estetske, to jest, estetsko-političke i spekulativno-pragmatične. Prakse koje nazivamo politikom i prakse koje nazivamo umetnošću su integralno estetsko-političke, a svaka estetsko-politička aktivnost je integralno spekulativno-pragmatična. Kao takvima može im se pristupiti preko pojma *tehnike egzistencije*. *Tehnike egzistencije* izumevaju subjektivne forme u aktivističkom smislu – dinamičke jedinice događaja koji se odvijaju – te otud one kvalificuju svaku oblast u kojoj je njihova kreativnost operativna kao događajna umetnost.

Ključne reči: događaj, relacionost, aktivistička filozofija, tehnike egzistencije, događajne umetnosti;

¹* This work is published with the permission of The MIT Press.